

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ЛЪЧЪТ

chitanka.info

Пясъкът беше топъл, ухаеше на море и небе, меко и леко поглъщаше седалището му. Отпусна се. Приятно...

Но, разбира се — знаеше, че не е за дълго. Трябваше да е внимателен, да се взира в далечината — там нейде, дете беше изтокът, да очаква първия слънчев лъч...

В което беше смисълът на цялото пътуване и жертвите, свързани с него. Отпускът — от убеждаването на надзирателя до радостта пред шефа, съгласил се да го освободи от работа за двата дни, пътуването в задушния, пращен и претъпкан вагон, храната — не по-добра от ежедневната, въпреки очакването, че поне сега няма да му поднасят буламачи, тясната квартира за пет легла на два квадратни метра, трудната нощ на горния етаж на креватите, бързото миене край вече замътения извор...

Важното беше, че е тук...

И сега очакваше първия юлски лъч...

Наоколо — тишина, мрак, потискащо изнервяне...

С крайчеца на ухото долови: „Лъч номер 1 122 — пускай!“...

И в далечината се появи леко припламване, после мътна светлинка припълзля край водата, от нея се изтръгна лъчът...

Първият юлски лъч...

Неговият лъч!

Отпусна се... Заслужаваше си — толкова очакване, толкова път, толкова средства, толкова страдания...

— Клиент номер 1 122, вашето време изтече... — промълви нежен женски глас.

В първия момент не осъзна, че е за него, после вдигна глава. Наоколо блестяха прожекторите, към заветния квадратен метър се бяха устремили чистачи, декоратори, техници...

Разписанието се спазваше, шоуто си вървеше...

В далечината се виждаше частица от морето — разбира се, недосегаемо за обикновените туристи. Пясъкът върху квадратния метър потъмняваше бързо. Клиентът след него вече се подготвяше — останал по бански, измил се, вперил поглед в далечината...

Поне това имаше. За него, както и за останалите хора. Три оцелели места край морето, годни за атракцията Джулай — тук, на нос Добра Надежда и нейде в Нова Зеландия.

Градските легенди твърдяха, че имало и други подобни, където човек можел не само да види слънчев лъч над водата, ами дори да се пече на пясъка и даже да се гмурне във водата. Но това бяха места, отдавна частна собственост или служебни бонуси за висши държавни ръководители.

Останалите...

Е, нали имаше лежанки по бетонните плажове, басейни до заведенията, всякакви атракции — изградени с помощта на високите технологии и заместващи трудно отглежданата реалност...

Охранителят го побутна с палката. Да, да — разбираше, нямаше смисъл да се бави. Времето е пари.

Природата също...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.